Десь там, у найвищих глибинах,
Десь там, у найглибших висотах,
Таємниця вродилася, як пелюстина,
Як бджола в золотистих сотах.

Уся — з найтемнішого світла,
Уся — з найсвітлішого змроку
Борсалась Таємниця, то тьмава, то світла,
Долаючи купіль жорстоку.

Ген там з найгіркішого солоду,
Ген там з найсолодшого болю
Зростала вона аж блакитна від голоду
І рвалася тужно на волю.

Десь там, в найпалкішому холоді,
Ген там, в холоднючій спекоті,
Таємниця життя вибухала,
Золотиста і зірна насподі.

І жахала вона бездонністю,
І манила вона мерехтливістю.
У закони лягла беззаконністю —
Таємничою справедливістю.

Таємнице буття — моя болісна рано,
Прадавній мій зболений кореню, де ти?
Сонця вибухають ранісінько-рано
Й народжують бджіл, і людей, і планети.

Отам, у найвищих глибинах,
Отам, у найглибших висотах,
Таємниця, наша вічна жар-птиця,
Наше серце бездонням висотує...